

Çürçüna

N İ H A V E N D Ş A R K I
(Son çiçeklerde soldu)

Güfte : Behçet Kemal Çağlar
Beste : Sadi Işıl
İstanbul, 1955

Son çi-çek-ler— de sol— du ço—rak boz—kır—
I. II.
i—çin— de
Gön.lüm al. al ya—nı—yor saç-la—rım kır—
i—çin— de gön.lüm al al ya—nı—yor
Saç-la—rım kır i—çin— de *
Var.lı—ğım Bir ko.ru—ki kuş—
"JAZZ"
—ler şakır i—çin— de
"JAZZ"
A—rı—yor bul-du-ğu-na yas-lan.
—ma—yı bil—mi—yor hangi kı—na gir—se.
"JAZZ"
—de yas-lan—ma—yı bil—mi—yor
"JAZZ"
İhtı—yar ol—sa bi—le us-lan—ma—yı bil—mi—yor

Son çiçekler de soldu, çorak bozkır içinde
Gönlüm al al yanıyor, saçlarım kır içinde,
Varlığım bir kuru ki, kuşlar şakır içinde,
Ariyor, bulduğuna yaslanmayı bilmiyor
Hangi kın'a girse de paslanmayı bilmiyor
İhtiyar olsa bile, uslanmayı bilmiyor.